

Abonamentele

Pentru Sibiuu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiuu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

„Home-rule românesc“.

„Home-rule românesc!“ Un sentiment de adâncă indignațiune trebuie să cuprindă pe ori-ce Român serios în auzul acestor cuvinte; ele se găsesc însă tipărite în fruntea celui mai de căpetenie dintre organele de publicitate ale Maghiarilor, și sîntem datori să respingem insulta ce i-se face poporului român prin ele și să ferim societatea română de spiritul ce se propagă prin o mai deasă repetare a lor.

Mai nainte era vorba de „daco-românism“; în urmă s'a ivit „irredentismul“ românesc; acum sîntem, în sfîrșit, ajunși la un „home-rule românesc“. — Cum am ajuns aici?

Acel nenorocit, care le vorbește în coloanele diarului „Nemzet“ conaționalilor sei despre un „home-rule românesc“, crede în toată sinceritatea, că spune cel mai cuminte lucru, fiindcă nu îi cunoaște pe Români din propria sa intuițiune, ear' informațiunile, pe care le are despre dînșii, le-a primit dela nisece oameni, care au destule interese, ca să nu spună adevărul.

Sînt aici în Ardeal și în Țeara-Unturească și în Bănat o mulțime de oameni, care au parvenit și se mențin în pozițiuni splendide în virtutea conflictului ce există între Români și Maghiari și care ar fi spulberați în ziua, când acest conflict s'ar rezolva într'un fel ori într'altul. Chiar sentimentul de conservare îi împinge deci pe acești oameni să înăsprească conflictul, să zădărnicească ori-și-ce încercare de apropiere, să înțească pe Maghiari și să-i prezente pe Români drept cei mai primejdioși oameni.

Acești sînt cei ce ne-au dus până la un „home-rule românesc“.

Maghiarii risipiți, printre Români și mai ales cei din Ardeal, de câte-ori voiesc să obțină ceva, se plîng, că ei singuri susțin statul ungar în aceste părți primejdite și, că avutul lor, viața lor sînt puse în joc, când se luptă contra Românilor. Și multe li se dau, multe li se iartă, — fiindcă se află în o pozițiune atât de expusă.

S'o facă Maghiarii aceasta. Dacă-i iartă frații lor, pe care îi amăgesc, dacă-i iartă națiunea lor, pe care o înșeală, o exploatează, o compromit și o pun în conflict cu România, a căroră prietenie va trebui odată s'o caute, dacă-i iartă, noi n'avem să ne amestecăm în treburile lor.

Sînt însă chiar și Români, frați de ai noștri, care fac același lucru.

Din norocire, partea cu deservire mare a Românilor, cari ocupă funcțiuni publice, atîrnă într'un fel ori într'altul de guvern și au interes de a nu se strica cu Maghiarii, sînt oameni onesti și activi, cari se mențin prin onestitatea lor și prin zelul ce desfășură în împlinirea datoriilor lor. Sînt însă între dînșii și oameni neglijenți ori compromiși: aceștia nu se pot menține decât făcînd servicii de denunțianți și prezentînd pe ceilalți Români drept cei mai primejdioși oameni.

În mijlocul Românilor ei sînt agenți provocatori, care caută cu din adins elementele mai inclinate spre excесе, le provoacă, le întărită și le împing la acte pripite, pentru-ca să aibă ce denunța. Ear' dacă n'au ce să denunțe, ei insinuă, inventă, mint.

Alături cu aceste existențe catilinare mai sînt și între oamenii politici ai noștri câțiva, cari vor să-și creeze o pozițiune comodă față cu guvernul arătînd mereu asupra „ultraistilor“. Când li se cere vre-un serviciu, pe care n'ar voi să-l facă, ei se scusă cu pozițiunea grea, ce li-o creează „ultraistii“. Când își permit câte ceva, ei se plîng, că trebuiau să cedeze curentului produs de „ultraistii“. Într'un cuvînt, ei își dau toată silința să producă în cercurile guvernamentale convingerea, că Români urmăresc cele mai primejdioase planuri, și că ar și pune în executare planurile lor, dacă n'ar fi la mijloc elemente „patriotice“, „moderate“, care zădărnicesc toate încercările „ultraistilor“, toate uneltirile „agitatorilor“. Și acești oameni sînt agenți provocatori, și ei împing la acte pripite, numai că ei nu denunță, ci amenință cu „ultraistii“, dacă nu vor fi ei menținuți cu ori-și-ce preț, ca nisece oameni impuși de situațiune.

Vom cita drept ilustrațiune un singur exemplu.

Sînt acum câțiva ani cineva a pus foc la o clădire de fîn ce se afla într'una din grădinile date de archidieceasă în folosința Părintelui Metropolit Miron. Oamenii alergați se stîngă focul au găsit „la fața locului“ o mînușă bărbătească. Din acest *corpus delicti* se trăgea atunci — cam în glume, cam în serios, dar' cu multă stăruință conclusiunea, că focul a fost pus de vre-unul dintre „dușmanii Metropolitului“. — În curînd însă s'a dovedit, că incendiarul au fost celebrii făcători de rele Kleeberg și Marlin, cari au și perit în furci.

Preste vre-un an, răspunzînd la o interpelațiune făcută de Părintele Ioan Hanea, Părintele Metropolit Miron a aruncat în fața sinodului cuvintele, că „dușmanii sei“ pot să-și înlăture printr'un atentat, căci Înalț Preasfinția Sa umblă mult singur, pe la locuri dosnice, adeseori chiar seara.

Aceasta în fața sinodului. Nu scim ce va fi dîcînd Înalț Preasfinția Sa, când vorbește în cercuri mai restrînse, mai confidentiale. Am avut însă în mîinile noastre o scrisoare, în care unul dintre matadorii noștri politici îi făcea unui confident al seu împărtășirea, că Înalț Preasfinția Sa Metropolitul Miron i-s'a plîns, că se teme, că va căde jertfa unui atentat comis de Români.

Și sînt din nenorocire între Români destui oameni, cărora le vine la socoteală să dea din umeri, când aud vorbindu-se asemenea prapastii.

Ear' concetățenii noștri maghiari în genere sînt oameni naivi și ușuratici, cărora lesne le poți viri purecele în ureche, și care ușor cred și cu anevoe se hotărăsc a-și da osteneala să se convingă din propria lor intuițiune, dacă sînt ori nu adevărate cele-ce li se spun.

Nu e dar' mirare, dacă am ajuns să putem ceti într'un diar ca „Nemzet“ (nrul dela 16 Aprilie a. c.) următoarele:

„Poate-că e mai puțin serioasă primejdia, care ne amenință din partea ultraistilor naționali. Societatea maghiară, inteligența maghiară e destul de tare, ca să împedecă intrarea cu droaia în parlament a elementelor, care sînt dușmane statului maghiar. Lăsînd Croația din timp pe aripile ei, am împedecă-o să ne fie home-rule. Nici home-rule-ul românesc nu se poate organiza în Ardeal și în comitatele învecinate cu el, dacă nu se frîng zalele solidarității noastre politice și sociale.“

Nu se poate organiza?! — Dar' cine vrea să organizeze un „home-rule românesc“?

Oameni accesibili pentru „home-rule“ sînt, ca în toate societățile, și în societatea română, ba n'avem decât să privim împregiurul nostru, pentru-ca să primim convingerea, că ei se sporesc din zi în zi.

Și numai vedînd sporirea aceasta, cestiunea, altfel ridicolă, devine serioasă.

Sîntem împinși noi Români spre un „home-rule românesc“, strîmtorați de guvernul țerii, împinși de concetățenii noștri maghiari, ispitiți de „reuniunile de cultură“, provocați de aceia dintre frații noștri, care vor să tragă folos din strîmtorarea, în care ne aflăm, tîrîți, în sfîrșit, de elementele nesocotite din mijlocul nostru. Dar' tocmai pentru-că aceia ne împing,

care nu ne vor binele ori nu știu să judece despre adevăratele noastre interese, vom rămîne oameni cu minte, cum am fost, nu ne vom risipi puterile, ne vom pune piciorul în pămînt, ni-l vom înfige și nu vom da în înderînt, dar' nici înainte nu vom merge decât atunci, când vom voi noi, și până acolo, până unde noi vom voi. Și dacă disprețul nostru, disprețul femeilor noastre, disprețul copilor noștri, disprețul întregului nostru neam îl ajunge pe acela, care se pleacă și se dă ca un nemernic înderînt, același dispreț are să-l ajungă și pe acela, care va face el de capul lui un singur pas înainte, avîntîndu-se ca un smintit la fapte, prin care nu cauza neamului nostru o servește, ci cauza acelora, care așteaptă cu nerăbdare să facem vre-o prostie, ca să se profite de ea.

Nu se poate organiza acel „home-rule“, pentru-că Români nu sînt proletari, nici oameni peritori de foame, nici oameni fără de căpătăiu, nici ei singuri în lume, ca Irlandezii, ci moșneni ai pămîntului aceștia, oameni cu casă și masă, care pot ceva, însemnează ceva și au pe cine să se razime și cu cine să se unească la timpuri de grele încercări, oameni, care luptă, când lupta li se impune, numai în câmp deschis și cu peptul deschis, ca bărbați cu virtute, ca popor cu aspirațiuni mari.

În adevăr, ridicolă presumpțiune!

Ridicați prin o întîmplătoare coincidență de evenimente la o pozițiune, pentru care nu sînt destoinici, Maghiarii, acest popor mic și plin de slăbiciuni, își iau un avînt par-că ei ar fi față cu noi ceea-ce Englîtera, stăpîna mărilor, este față cu Irlandezii despărțiți de lumea întreagă, ceea-ce Țarul tuturor Rusiilor este față cu desmoșteniții din întinsa lui împărăție, și nu ved, că s'au stricat cu lumea întreagă și că noi nu avem decât să voim, pentru-ca să găsim contra lor aliați și aici, și la Neoplanta, și la Zagrabia, și la Turóc-St.-Márton, și la Lemberg, și la Praga și la Viena, ba poate că și aiurea, nu avem decât să așteptăm, pentru-ca să-i vedem coboriți din înălțimea, dela care vorbesc astăzi cu noi, și căutînd prietenia noastră.

Și dacă n'o vor căuta?!

Atunci poate vom voi ceea-ce până acum n'am voit și nici acum nu voim încă, dar' la acte de desperațiune nu vom ajunge, căci, în adevăr, noi n'avem de ce să desperăm. Nu! noi nu avem de ce să desperăm!

Foiața „Tribunei“.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul II.

(Urmare.)

Scena IV.

Rosaura și Doctorul.

Rosaura. — Grozavă durere 'mi-ai căsunat, tată!

Doctorul. — Las' fîica mea, vom vindeca durerea suferită printr'o nouă veselie. Scii, Rosaură, că te-am făcut logodnică?

Rosaura. — Și cui m'ai ursit, tată?

Doctorul. — Fiului domnului Pantalone.

Rosaura. — Dacă m'ai iubesci, scutesce-mă de astădată de această nuntă!

Doctorul. — Spune-mi, pentru-ce, și poate că te voiu mulțumi.

Rosaura. — O fiică ascultătoare și supusă nu trebuie să ascundă nimic dinaintea tatălui seu. Să scii dar', tată, că un cavalier străin, de sânge strălucit și cu mari averi mă doresce de soție.

Doctorul. — Așa dar' este adevărată istoria cu străinul și este adevărată poate și serenada și cîna?

Rosaura. — Este adevărat, că un străin mă iubesc și că 'mi-s'a făcut o serenadă; dar' 'mi-a vorbit o singură dată sub balconaș și se fiu pentru totdeauna oropsită, dacă el 'și-a pus piciorul în această casă.

Doctorul. — Este un boer mare, și te voiesc de soție?

Rosaura. — Așa cel puțin mă face să sper.

Doctorul. — Grijesce bine, ca nu cumva să fie vre-un șarlatan.

Rosaura. — Ați va căuta să-ți facă cunoștință; d-ta vei deschide ochii pentru mine.

Doctorul. — Ascultă, fîica mea, dacă cerul 'ți-a fi ursit un asemenea noroc, nu aș fi așa de nebun să 'ți-l opresc eu. Cu Pantalone am legătură numai de cuvinte; nu vor lipsi pre-textele, pentru-ca să ne scăpăm de el.

Rosaura. — Destul să-i spun, că nu-l voiesc.

Doctorul. — Dacă e vorba așa, atîta nu ar fi destul, căci eu sînt stăpînul casei, dar' vom găsi alte scuse mai bune. Ean spune-mi: cum se numesce acel cavalier?

Rosaura. — Marchisul Asdrubale de Castel d'Oro.

Doctorul. — Cum, fîica mea, un marchis?

Scena V.

Beatrice, care ascultă și cei dîși.

Rosaura. — Este un an de când este înamorat de mine și numai ieri s'a dat pe față.

Doctorul. — Și te iubesc într'u adevăr?

Rosaura. — Crede-mă, că mă adoară.

Doctorul. — Și ești sigură că te voiesc de soție?

Rosaura. — 'Mi-a dat cuvîntul seu.

Doctorul. — Dacă este așa, îmi voiu da și eu toate silințele să nu 'ți-se pearcă norocul.

Beatrice. — Dragă tată, nu crede așa de ușor la vorbele surorii mele. Nu este adevărat, că marchisul Asdrubale s'ar fi declarat pentru ea. El iubesc pe una din noi două, și fără să mă mîndresc, am dreptul să cred, că el mă iubesc pe mine.

Doctorul. (Cătră Rosaură.) Bravo! dar' ce va să dîcă asta?

Rosaura. — (Cătră Beatrice.) Și pe ce spriginesci speranțele d-tale?

Beatrice. — Dar' d-ta, pe ce-ți întemeiezi pe ale d-tale?

Rosaura. — Dragă tată, eu vorbesc cu te-meu.

Beatrice. — (Cătră Doctorul.) Crede-mă, tată, că eu știu ce dîc.

Doctorul. — Dar' nostimă istorie mai e și aceasta. Deocamdată însă, dragile mele, stați în casă și nu mai eșii nicăiri fără scirea și voia mea. Dacă domnul marchis va vorbi cu mine, voiu ved, dacă este adevărat ceea-ce 'mi-ați spus și care din voi este favorita lui; dacă va fi însă numai o fabulă, precum cred, voiu avé tot dreptul să dîc, fără a face nedreptate

nici uneia nici alteia, că amîndouă sînteți nisece nebune. (Pleacă.)

Scena VI.

Rosaura și Beatrice.

Beatrice. — Ean ascultă, soro, pe ce temei crești d-ta, că dl marchis s'a declarat pentru d-ta?

Rosaura. — Temeiul este sigur, dar' nu sînt datoare să-ți spun totul.

Beatrice. — Da, da, o știu; ai eșit din casă mascată, îți vei fi dat toate silințele să tragi apa la moara ta, dar' jur pe cer, că nu vei reuși să macini în tîgnă.

Rosaura. — Dar' d-ta pe ce-ți razimi pretențiunile d-tale? A dîs el, că are inclinațiuni pentru d-ta? A arătat el, că te vrea?

Beatrice. — 'Mi-a spus și mie ceea-ce 'ți-a spus și d-tale; nu știu dar', cu ce drept îl pretinzi pentru d-ta?

Rosaura. — Bine, vom ved.

Beatrice. — Dacă voiu să, că 'mi-ai făcut vre-o vrajă, sorioară, ai să 'mi-o plătesci.

Rosaura. — 'Mi-se pare, că ar trebui să ai puțină bună-cuviință, căci la urma urmelor eu sînt cea mai mare.

Beatrice. — Iertare, sărut mîinile coconiței celei mai mari.

Rosaura. — Totdeauna am spus-o, că împreună nu putem să o ducem cu binele.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Aprilie st. v.

În sfârșit a devenit perfect și compromisul de cuotă. Alaltăieri la ameași se ținu ședința hotărâtoare a ambelor subcomitete ale deputațiilor de cuotă, care avu drept rezultat o înțelegere pe baza *status quo*-ului de mai nainte. La începutul ședinței se făcuse din partea ungurească declararea, că deputațiunii ungare nu 'i-a succedat a afla o formulare, în cadrul legilor de tranșă existente, pentru garanțiile cerute de către Austriaci și că precipiul în viitor nu va mai avea drept urmare o împovorare mai mare a celeialalte părți a imperului. La o revizuire a legilor fundamentale ale statului însă dieta ungară nu s'ar pute demite de dragul desființării precipiului. În fața acestei stări a lucrului Ungurii declarară, că ei renunță la pretențiunea ce o formulaseră relativ la desființarea precipiului și propuseră a se stabili cuota ungară, inclusive precipiul, cu 30.6 procente, ear' cuota austriacă cu 69.4 procente. După aceste subcomitetul austriac se retrase spre a se consulta asupra acestei propuneri și după ce se reîntoarse în sala de conferență făcu contra-propunerea, ca cuota ungară să se fixeze cu 32.2 și cea austriacă cu 67.8 procente.

Aceste două propuneri formară apoi obiectul discuțiunii, până-ce nu se ridică păzitorul coroanei Szilávy spre a arăta, că diferența face 1.6 procente, și propuse, ca această diferență să se înjumătățească și să se efectueze înțelegerea pe baza *status quo*-ului de mai nainte. Această propunere fu aprobată din amândouă părțile și se ridică la valoare de conlus.

În aceeași, di, după ameași la 3 oare ținū deputațiunea de cuotă austriacă o ședință și se declară învoită cu propunerile ce le făcuse referentul subcomitetului deputațiunii.

Toate au rămas deci așa cum erau și înainte de asta.

Ungurii n'au putut nici de astădată isbuti cu pretențiunile lor. Eată ce ăce între altele „Pester Lloyd“ despre acest rezultat al îndelungatelor consultări ale deputațiilor de cuotă :

„Nu vom să judecăm ađi, dacă a fost prudent din partea Austriacilor a respinge o pretențiune a Ungariei, a cărei îndreptățire s'a fost recunoscut din punct de privire al dreptului public și care în privința materială nu învalvă față cu *status quo*-ul nici o stricăciune a Austriei. Afacerea s'a rezolvat deci pentru vre-o cațiva ani, pentru-că nu mai încapă îndoială, că parlamentele își vor da consimțământul la rezolvarea ce s'a efectuit. Ea nu va forma nici o pedecă pentru perfecționarea cât mai în grabă a tranșăciei, și între actualele împregiurări, care încă nu sînt de loc de o natură liniștitoare, și aceasta se poate privi de un avantaju.“

Cu privire la reforma dării pe zăhar ce s'a fost pus în perspectivă nu s'a putut efectul nici o înțelegere asupra textării proiectului și în urma acesteia secretarul de stat Wekerle și consilierul

ministerial Ludvig s'au reîntors încă alaltăieri la Budapesta. După o depeșă ce o primesce din Viena „Bud. Korr.“ proiectele de lege privitoare la reforma dării pe zăhar și pe spirt numai în sesiunea de toamnă se vor pute lua sub desbater.

În ceea-ce privește convenția comercială și vamală cu România încă mai există multe greutăți. Până acum guvernul român nu 'și-a exprimat dorința, de a reîncepe negocierile convenționale. Din desbaterile din camera României s'a putut vedea, că România voese încheierea unei convenții provisorii, care conține toate garanțiile pentru exportul român de vite și cereale, în vreme-ce se vorbește totodată, că din contră România prin convenția provisoră ar voi să acorde numai favorizarea cea mai mare și să 'și rezerveze negocierile vamale pe mai târziu. Guvernele Austro-Ungariei sînt inclinate a încheia o convenție provisoră, dar' ele reprezintă acel punct de privire, că convenția provisoră ar trebui să conțină deja toate dispozițiunile unei convenții definitive și numai relativ la termen ar pute să aibă caracterul unui provisoriu; Austro-Ungaria anume numai atunci voese să acorde garanțiile pretinse pentru exportul român de vite și cereale, dacă România acorda totodată vămurile de industrie ce le pretinde ea.

Astfel în privința provisorului ce eventual se va încheia există încă mari divergențe de vederi între aceste două state și negocierile vor avă să treacă încă prin multe faze, până-ce se va pute efectul o aplanare a acestor contraste.

Distincțiunea împărătească, de care avea să se împărțasească cu privilegiul sârbătorilor Pascilor ortodoxe ministrul de externe rusesc domnul de Giers, nu s'a întâmplat. Dl de Giers nu se făcu nici cancelar al statului, nu primi nici marea cruce a ordinului Wladimir sau autograful împărătesc ce s'a fost anunțat și care avea să exprime încrederea ce o pune Țarul în politica lui. Din rămânerea decorării d-lui de Giers se poate vedea, că de mederată a fost controversa, care s'a fost iscat între jurnalele franceze și germane despre însemnătatea distincțiunii.

Relativ la cestiunea bulgară se împărțasească din Constantinopol, că guvernul rusesc a făcut Porții comunicarea, că el în curînd va face puterilor propozițiuni hotărîte în privința rezolvării cestiunii bulgare.

Cestiunea Macedoniei.

„Românul“ publică următorul articol: În „Neologos“, diarul grec din Constantinopol, apăruse luna trecută un articol, în care se vorbea de închiderea în temniță dela Monastir a dlui Apostol Mărgărit, „demonul personificat, care a biruit toate piedecile și 'și-a pus toate silințele pentru a întemeia și asigura românismul în Macedonia“.

Cu acea ocaziune și în altele, pe care presa greacă, fie din Turcia, fie din Grecia,

fie din România, nu le perde nici odată, s'a agitat din nou cestiunea de a se sci a cui e Macedonia și cum trebuie să se lucreze la luminarea și propășirea ei.

Noi, partizani hotărâți ai confederațiunii și fraternității balcanice, vedem cu durere, că confrății nostri Greci, totdeauna când discută o parte a acestei mari idei, adică cestiunea Macedoniei, uită cu deservire principiul fundamental, care trebuie să fie recunoscut în toate părțile și în cestiunile ideii de adevăr nestrămutat, necontestat, de toți recunoscut.

Acest adevăr, care a triumfat în Italia (Italia este a Italianilor), în România (Țeara-Românească este a Românilor), în Bulgaria (Bulgaria este a Bulgarilor), în Grecia (Grecia este a Grecilor) și în fine pretutindeni, nu poate să nu triumfe, e preste legile firii, și putinței, și voinței omenești, ca să nu triumfe și în Macedonia.

Prin urmare, îndată-ce nu vom a recunoaște, că Macedonia este a Macedonenilor, toate demonstrațiunile noastre, fie ele cât de bine și cât de sîret înjghebate, nu vor avă temei, căci noi înșine vom sfărîma baza demonstrațiunii noastre.

Sînt Români, sînt Greci în Macedonia? Prea bine, pămîntul e al lor și viitorul va fi al acelora din ei, cari în lupta vieții începută de principiile libertăților moderne, vor eși triumfători.

A pretinde însă, că Românii nu există în Macedonia; că chiar de există, ei n'au dreptul la o cultură a lor națională; că preoții greci au puterea de a continua și ađi prigonirea românismului cu aceleași manopere tocite ale trecutului, este a sfărîma adevărul de mai sus, este a cere un lucru imposibil, este a întreține o agitațiune păgubitoare într-o provincie, care va deveni una din podoaabele confederațiunii viitoare.

De ce se miră presa greacă, că există românism în Macedonia? Nu am înțeles și nu vom înțelege nici odată această mirare a confrăților nostri Greci. Există românism în Macedonia, pentru-că sînt și trăesc și vor trăi Românii în Macedonia.

Pentru-ce nu e românism în Englitera sau în Italia? pentru-că nu sînt Români acolo. Eacă toată cheia cestiunii.

Cât despre apelul ce „Neologos“ și alte organe grecești fac guvernului imperial din Constantinopol, ca să dea ajutor episcopilor și preoților greci, în numele intereselor bine înțelese ale Turciei, noi scim din sorginte pozitivă, că la Poartă până și cel din urmă copist înțelege în cotro bat aceste apeluri ale episcopilor și ale diaristilor din Galata și Fanar.

Mărgărit ca și Arborescu, nu sînt nimic alt decăt expresiunea românismului. Ei pot fi închiși; românismul însă va trăi cu toate piedecile ce 'i-se pun în cale, fie în Macedonia fie într'alte părți.

Grecii ar trebui să se convingă frățește de acest adevăr.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina va face — după o scire a diarului „Kr. Ztg“ — o vizită părechei regale române în Sinaia.

Numiri. Maiestatea Sa a numit de juđi: la judecătoria cercuală din Seliște: pe Ferdinand Papist, până acum sub-jude la jud. cerc. din Sibiu; la judecătoria cercuală din Ceaca-ung.

(Magyar-Cséke): pe Ladislau Gündöcs, până acum sub-jude la jud. cerc. din Salonta-mare.

Seiri militare. „Verordnungsblatt“ pentru armata c. reg. publică o ordonanță circulară, în urma căreia — corespuñdător exigențelor armatei pentru anul 1887 — cu proximal termin de avansare se vor înmulți șarghele mai înalte în corpul medicilor militari cu 1 medic suprem de stat cl. I. cu 3 medici suprimi de stat cl. II., cu 5 medici de stat și 29 medici de regiment cl. I. și totodată se va scădea numărul medicilor de regimente cl. II. cu 38. — În tabera din Bruck l. Leita va stațiunea dela 1—23 Maiu și dela 29 Iulie până la 19 August a. c. regimentul de infanterie Marele duce de Mecklenburg-Strelitz Nr. 31.

Ținerea în evidență a rezervistilor. Ministrul de culte și instrucțiune a adresat o ordonanță circulară către purtătorii de matricule ai tuturor confesiunilor creștine, de cuprinsul, de a înșina moartea rezervistilor și a concediaților militari și de a extrada primăriei comunale atestate de moarte din oficiu și fără remunerațiune.

Afacerea „Junilor“ din Brașov. Cetim în „Gaz. Trans.“: Hotărîrea tablei r. sosită la 13 Aprilie n. în afacerea Junilor, cari fuseseră urmăriti și condamnați de judecătoria de cerc și de tribunalul de aci pentru purtarea panclicelor tricolore la Pascile din anul trecut, anulează amîndouă sentențele judecătoriaților de aci și avisează această afacere competenței autorității politice, deoarece-ce fapta punibilă comisă nu cade sub dispozițiunea legii de contravențiuni (transgresiuni) (art. de lege XL: 1879, §-ul 36), ci formează numai o contravențiune a ordinațiunii ministeriale Nr. 62.693/1885 și contravențiunile de ordinațiuni minestereale se cuvin înaintea forului autorității politice.

Delegați pentru conferența electorală din Sibiu s'au ales în cercul Devei: Ioan Papiu, protopresbiter și Dr. Lazar Petco, avocat; în cercul Orăștiei: Samuil Pop și Ioan Mihu, advocați.

Conferența electorală a Sârbilor. Foile din capitală împărțasecă, că conferența electorală a Sârbilor, convocată pe 19 l. c. în St. Tamaș, a rămas fără nici un rezultat; șzolgăbirăul Bela Gombos a disolvat-o. Prilegiu la disolvare s'fi dat împregiurarea, că adunarea nu pută să se unească asupra alegerii presidentului, strigând unii mereu Polit, ear' alții Tomics.

Nicanor Gruics episcopul sârbesc din Pacrac zace de moarte.

Convențiile comerciale ale României. S'a sancționat și promulgat legea, prin care guvernul este autorizat să prelungească arangiamentul provisor cu Francia până la 31 Decembrie 1887, și să încheie arangiamente comerciale provisorii până la aceeași dată și cu alte state, luând de basă sistemul economică a nouelor convențiuni comerciale și asigurând exportul vitelor și al cerealelor.

Diracția căilor ferate române a făcut experiență dillele aceste cu un aparat, inventat de un inginer român și destinat a înlocui cărbunii și lemnele cu petrolul brut. Se ăice, că rezultatul e satisfăcător.

Foc mare. În noaptea de 2 spre 3 Aprilie curent, oarele 12, în orașul Neamțu (Moldova), a isbucnit un incendiu, care, ajutat de vînt, a ars 45 case cu dependențele lor în mai puțin de 3 oare. Focul în cele din urmă s'a localizat.

Reuniunea de binefacere slavă 'și-a ținut la 18 l. c. adunarea sa generală în Petersburg sub presidența generalului Durnoff. De

Beatrice. — Dacă nu erai tu, eu aș fi fost măritată de mai bine de trei ani. Preste cinci-deci de inși m'au cerut. Dar' tata nu a voit să nedreptățească pe ăntăia născută.

Rosaura. — O da, ai avut nisce pețitori grozavi! Între alții, pe politicosul domn Octaviu, care, poate ca s'și răbune de refusul teu, a născocit toate netrebniciile ce au fost povestite despre noi tatălui nostru.

Beatrice. — Octaviu le-a născocit?

Rosaura. — Da, el; chiar acum 'mi-a spus-o tata însuși.

Beatrice. — Ah, ticălosul! Dacă îmi va cădea în mâni o s'î dau de hac.

Rosaura. — Ar merita să fie sugrumat.

Scena VII.

Colombina, apoi Octaviu și cele ăise. Colombina. — Coconițelor, eată aci pe domnul Octaviu, care dorește să vă salute.

Octaviu. — Stau în fața d-voastre rușinat și încurcat.

Rosaura. — Ești un mincinos!

Beatrice. — Ești un palavragiu!

Octaviu. — Domnișoarelor, mincinosul, palavragiul, nu sînt eu.

Rosaura. — Cine a spus tatălui nostru, că am avut o serenadă?

Octaviu. — Am spus-o eu; însă...

Beatrice. — Cine 'i-a spus, că am primit noaptea un străin în casă?

Octaviu. — Eu; dar' s' sciți că...

Beatrice. — Ești un palavragiu!

Rosaura. — Ești un mincinos!

Octaviu. — Iertați, domnișoarelor, dar' Leliu Bisognosi...

Rosaura. — D-ta ai spus, că am stat aseară pe balconaș?

Octaviu. — Da, d-șoară, dar' ascultați-mă...

Beatrice. — D-ta ai spus, că am benchetuit cu un străin?

Octaviu. — Am spus-o, pentru-că el însuși...

Beatrice. — Ești un palavragiu! (pleacă.)

Rosaura. — Ești un mincinos! (pleacă.)

Scena VIII.

Octaviu și Colombina.

Octaviu. — Dar' dacă nu mă lăsați să vorbesc... Colombino, pun în mâinile tale onoarea mea. Du-te la stăpânele tale, spune-le, că dacă mă vor asculta, se vor convinge, că nu eu sînt vinovatul.

Colombina. — Și ce puteți ăice în apărarea d-voastre?

Octaviu. — Foarte multe pot să spun, și cumcă într'adevăr sînt drepte, ascultați-mă, și judecă tu, dacă este așa...

Colombina. — Ean să scurtăm vorba. D-voastră ați spus stăpânului, că străinul a intrat în casă noaptea?

Octaviu. — Dar' dacă...

Colombina. — D-voastră ați spus, că coconițele au dat o cină?

Octaviu. — Da, dar' toate aceste...

Colombina. — Ați spus-o, sau n' ați spus-o?

Octaviu. — Am spus-o, dar'...

Colombina. — Prin urmare sînteți un mincinos și un palavragiu! (pleacă.)

Scena IX.

Octaviu, apoi Doctorul.

Octaviu. — Și servitoarea își bate joc de mine? E prea mult numele de palavragiu; și nu sînt eu mincinosul, dar' nu mă pot justifica. Florindo mă asigură, că nu e adevărât, cumcă Leliu s'ar fi introdus aseară în casă, și cu atât mai puțin, că ar fi și cinat cu ele. O serenadă nu atinge întru nimic onestitatea unei tinere fete; astfel mă căiesc prea mult, că m'am grăbit să dau credemînt palavrelor lui Leliu și încă mai mult mă căiesc, că nu 'mi-am stăpânit gura. Leliu este mincinosul, Leliu este palavragiul, și eu, orbit de gelosie, am avut slăbiciunea de a o crede, și n'am avut vreme să reflectez și să mă conving, că Leliu este un tinăr stricat, venit abia de ieri de alaltăieri din Neapole. Cum mă voi împăca eu cu Beatrice și cum voi aduce din nou lucrurile la cale cu tatăl ei?! Eată-l că vine, nu îndrănesc să-l privesc în față; merit cu dreptul ocările sale.

Doctorul. — Ce este, d-le Octaviu? Ce mai cauți în casa mea?

Octaviu. — Domnule doctor, eată-mă la picioarele d-voastre.

Doctorul. — 'Mi-ai povestit dar' nisce neadevăruri?

Octaviu. — Tot ceea-ce v'am spus, nu au fost născocirile mele; dar' prea lesne am cređut, și prea repede v'am raportat ceea-ce 'mi-s'a spus de un palavragiu mincinos.

Doctorul. — Și cine este acela?

Octaviu. — Leliu Bisognosi.

Doctorul. — Fiul d-lui Pantalone?

Octaviu. — Tocmai el!

Doctorul. — Este el în Veneția?

Octaviu. — A sosit ieri spre nenorocirea mea.

Doctorul. — Și unde este? Este în casa tatălui seu?

Octaviu. — Cred că nu. El e un tinăr desmățat, care iubesc libertatea.

Doctorul. — Dar' de unde a putut scoate acest nenorocit toate acele născociri?

Octaviu. — Le-a spus cu atăta statornicie, că am fost silit să le cred, și dacă dl Florindo, pe care îl știu de om sincer și cinstit, nu m'ar fi lămurit, poate, poate încă n'aș fi cu totul încredințat.

Doctorul. — Rămân uimit, cum el, abia sosit, a avut timp să scornească asemenea minciuni. Scie el, că Rosaura și Beatrice sînt fetele mele?

față au fost 1500 persoane, între care ministrii Pobedonoszeff și Delianoff, contele Ignatieff, metropolii din Petersburg, Moscova și Kiev, șapte ofițeri bulgari, mai mulți Sârbi, Croați, Cehi etc. Obiectele principale ale raportului au fost raporturile politice ale Bulgariei, situația bisericii rutene în Galiția și Bucovina și situația bisericii ortodoxe din Austro-Ungaria. Generalul Durnoff exprimă mulțumită pentru darul de 5000 ruble pe seama familiilor ofițerilor împușcați în Ruscuc și desvultă apoi o ilustrare mai largă a progreselor, ce le-a făcut în anii din urmă ideea panslavismului. „Cu un adânc regret”, dăse generalul, „trebuie să constat, că simpatia Slavilor de Sud se depărtează tot mai mult de rusism. E înșo o mângâiere, că rusismul câștigă mereu teren în Vest, și anume în Boemia.” El dăse, că consilierul aulic Dobrzanski a primit dela 6000 Boemi declarare în scris, că ei vor să treacă la biserica ortodoxă și numai actualele raporturi politice au pricinuit, că această promisiune a rămas neîmplinită. Într-o viue aprobării votă apoi adunarea 2000 ruble pentru ajutorarea Bulgarilor ruseofili ce suferă și 5000 ruble pentru ajutorarea bisericii ortodoxe din Austro-Ungaria. Cu privilegiul banchetului ce urmă această adunări ridicară și Cehii, Ruțenii și Croații toate pentru Rusia și Țarul.

Demonstrațiuni în favorul principelui Alexandru de Battenberg. După o depeșă din Varna, în ziua de Paști s'au întâmplat acolo mari demonstrațiuni în favorul guvernului bulgar și al principelui Alexandru. În biserica catedrală se celebrase un serviciu festiv, după a cărui terminare țină profesorul Șiwkoff (fratele regentului) un discurs. Șiwkoff dăse între altele, că principele Alexandru trebuie redat Bulgariei, pentru-că aceasta o pretinde întreg poporul bulgar. La aceste poporul adunat răspunse cu entuziasme strigăte de „Zsivio”. După aceste cei de față hotărâră a trimite principelui Alexandru o depeșă de felicitare.

Volapük. Prima depeșă în această limbă o fiu din China firma de grădinar Platz și fiu din Erfurt.

Protocolul congresului național-bisericesc ordinar al metropoliei Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania, întrunit la Sibiu în 8/20 Iunie 1886 a eșit de sub tipar în edițiunea metropoliei și se poate procura cu 1 fl. v. a. Acest protocol este tipărit pe 366 pagini și cuprinde: a) convocarea congresului; b) cuvânt președial de deschidere; c) raportul general al consistoriului metropolitan, ca senat strîns bisericesc; d) raportul general al consistoriului metropolitan din ședința plenară; e) reprezentațiune în cauza proiectului de lege privitor la regularea învățământului în gimnasil și în școli reale; f) reprezentațiune pentru modificarea proiectului de lege despre școlile medii, preluat de comisiunea școlară a casei reprezentanților Ungariei; g) reprezentațiune în obiectul revindicării fondului de pensie pentru învățătorii poporali confesionali; h) reprezentațiune pentru revindicarea caracterului confesional al școlilor populare din fostul confiniu militar bănățean; i) raportul general al consistoriului metropolitan, ca senat școlar; k) raportul general al consistoriului metropolitan, ca senat episcopesc; l) regulamentul pentru procedura judecătorească în cauzele disciplinare în metropolia gr.-or. română; m) raport general despre administrarea fundațiilor lui Gojdu în anii 1881 până 1884; n) testamentul lui Emanuil Gojdu; o) reprezentațiune în obiectul literelor fundațiilor lui Gojdu; p) literelor fundaționale ale fundațiilor lui Gojdu.

Octaviu. — Cred că da. El scie, că sînt ficele unui medic.

Doctorul. — Ah, netrebnicul! Și așa se poartă el cu ele? Nu-i mai dau pe Rosaura de soție.

Octaviu. — D-le doctor, vî cer iertare!

Doctorul. — Te plîng.

Octaviu. — Nu mă lipsiți de bucurățile domniei-voastră!

Doctorul. — Îți voi fi amic.

Octaviu. — Aduceți-vă aminte, că 'mi-ați propus pe d-șoara Beatrice.

Doctorul. — Îmi aduc aminte, că ai refuzat-o.

Octaviu. — Acum vî conjur să nu 'mi-o tăgăduiți.

Doctorul. — Vom vorbi altădată.

Octaviu. — Spuneți-mi da, vî conjur.

Doctorul. — Mă voi gândi.

Octaviu. — Vî cer fata, nu mă îngrijesc de zestre.

Doctorul. — Deocamdată să o lăsăm incurcată; vom vorbi altădată. (Pleacă.)

Octaviu. — Nici nu mă gândesc la zestre, dacă dobîndesc pe Beatrice. Dar' va fi cu anevoie să o dobîndesc. Femeile sînt mai statornice în ură, decît în iubire. (Pleacă.)

(Va urma.)

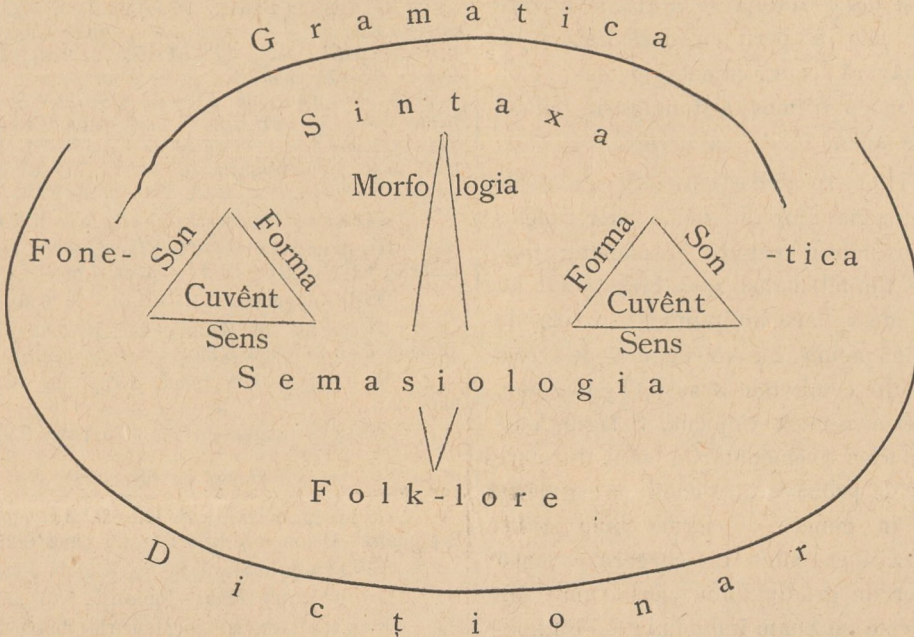
Etymologicum magnum Romaniae.

Dicționare și dicționare.

Introducerea la tomul II, cetită dinaintea Academiei române în ședința dela 13 Martie 1887.

(Urmare și fine.)

Gramatica cuprinde o parte dintr-o sferă foarte întinsă, pe care dicționarul o îmbrățișează

Prin „folklore” se înțeleg aci nu acele texturi populare, cari sînt numai puțin trebuincioase gramaticii, fiind o prețioasă fîntînă pentru lingvistica peste tot, ci se înțelege întregul traiu prezent și trecut al unui popor, viața lui materială și morală în treptată desfășurare, cu toate ale ei multe și mărunt. Cu cât acest traiu nu este mai cunoscut, cu cât noi ni-l putem înfățișa într'un clip mai intuitiv, mai vedut cu ochii, cu atât mai limpede ne dăm seamă de sensul cel mlădios al cuvintelor. Cine oare n'ar pricepe și mai bine născerea logică a lui „scap” din „excapo=es din manta”, dacă ar vedea dinaintea sa chiar imaginea acelei mante, care înfășura pe drumețul roman obosit? Un dicționar e dator, după puțină, a-și împinge cercetările până la acea margine extremă, căci țința lui, în starea actuală a științei, este de a ne împărți în istoria fiecărui cuvânt geneza totală a unei asociațiuni de idei.

Pre lungă „capa”, poporul roman mai avea și alte feluri de manta, numite „lacerna”, „birrus”, „sagus”, „mantum” etc. Putem noi oare cunoaște cu deplinătate pe una din ele, dacă nu o scim deosebi de celelalte? Și nu numai când e vorba de lucruri, ci nu mai puțin și în privința cea imaterială a simțimentelor și a speculațiilor intelectuale, ori-ce graiu, fie cât de necioplit sub raportul literar, posedă pentru ori-ce categorie o seamă de sinonime, pe cari le distinge unele de altele, fiecare din ele avînd o nuanță proprie și dînd născere unor derivate diferite, une-ori chiar divergenți. Alceva este „scap” și alceva sinonimul „măntuesc”, derivat din „mantum”, adică din aceeași noțiune fundamentală ca și „capa”. Diminutivul „mantellum” ne apare deja la Plaut (Capt. III, 3 v. 5—6) cu sensul de „scăpare”.

Nec mendacitis subdolis mihi usquam mantellum est meis, Nec scyphantiis, nec fucis ullum mantellum obviam est...

„Măntuesc”, care n'are a face cu maghiarul „menteni”, este format din latinul „mantum” și înseamnă literalmente „acoper cu o manta”, de unde pe de o parte sensul de „sauver”, pe de alta — la Moldoveni — acela de „achever”, nici odată „laisser tomber”, căci la Romani „mantum” era scurt și ușor, „breve amictum” nu supărăci ca lungă „capa”. Fără amonitică accepțiunea celor mai multe vorbe ne apare într'o umbră, în care ochiul zărește figurile, dar' confundă fețele.

Dela Festus până la Suidas, dela Suidas până la Henricus Stephanus, dela Henricus Stephanus până mai în zilele noastre, dicționarele cele mari se mulțumesc cu arătarea sensului imediat vechiu sau nou al unui cuvânt prin întrebuințarea-i curat literară într'o construcție sintactică. Dar' până și această citare a texturilor este generalmente prea trunchiată, uitându-se, că adesea înțelesul cel intenționat al cuvîntului nu se lămurește fără un lung pasagiu reproduș în extenso. Littré cel dintău a scuit să citeze, și tocmai de aceea cel dintău el a reușit să indice într'o mulțime de casuri nu numai sensurile, dar' până și nuanțele cele mai fine ale fiecărui sens în parte. Grație citațiunilor bine alese, bine cumpănite și bine clasificate, grație totdeauna unei pînă deosebite și interesante sinonimice, opera lexicografului francez este nu numai un registru de consultat, ci până la un punct o carte de lectură; pe când publicațiunea Englezului Murray se aseamănă mai mult cu o diagramă: pe una o poți primi ca pe acel tovarăș, cu care vorbești fără să-ți se urască și — după dicționarul român — vorba vorbă aduce; cealaltă este un fel de schelet, un specimen anatomic, o hărcă cu oscioare numerotate într'un mod foarte simetric, pe care trebuie s'o studiezi câte-odată, dar' cu care unei firi nervoase nu îi prea vine la socoteală a rămâne singură în odaie.

Ori-ce mare dicționar al unei limbi ar trebui să fie cartea de lectură cea mai răspîndită, cea mai atrăgătoare, căci acolo și numai acolo se află deplinul „ωὀδὸς ζωῆς” al unei națiuni: „cunoaștea pe tine însuși.” În loc de aceasta, ni se dă mai totdeauna o stenografie de abreviațiuni preste abreviațiuni, un nămol de terminologie scolastică, un laconism pe care nu-l întrec nici chiar stilul face economie de hârtie și a da ochilor orbul

întreag. Raportul sinoptic dintre ambele s'ar putea reprezenta prin următoarea figură, din care vedem totodată, că gramatica nu numai se întrecălează oare-cum în dicționar, dar' încă — chiar când o considerăm în deosebi — se întrecălează pe el:

găinilor, și apoi unul și același tipic monoton aplicat la bibliografia fiecărei vorbe, deși fiecare vorbă trăese ca o individualitate proprie. Toate acestea sînt nise pe care moștenite, în cari se resfăță de bună voie Murray, de cari într'o parte s'a scuturat Littré, și de cari n'a putut să scape ilustrul Iacob Grimm în monumentalul său dicționar german, deși ne spune el însuși, că ar fi dorit să-și dea caracterul unei cărți de lectură, astfel încât să poată fi cetit ca o petrecere de familie serile pe la gura sobei. Tocmai aceasta aș vrî și eu, deși străduința e cam anevoioasă, căci isbînda atîrnă nu dela talentul cel problematic al autorului, ci mai cu seamă dela temperamentul națiunii, cu care are a face. Un Englez sau un German cetese ciasuri întregi, fără a moțai, aceleași pagini, cari ar adormi într'o clipă pe un Francez, pe un Italian, pe un Român; ear' ceea-ce place naturii vioae și neastîmpărat e gîrle latine, poate să se pară nu știu cum și nu știu ce duhurilor născute și crescute într'o altfel de atmosferă. Eu unul am lucrat și lucrez între Români.

Carte de lectură pentru toți fiii națiunii, un mare dicționar, zămislit și sîvîrșit după planul de mai sus, ar pute și în școală să înlocuească acele compilațiuni adesea insipide, mai toate indigeste, prin cari un spirit fraged încă se disgestă de cetire, departe de a se instrui petrecînd sau de a petrece instruindu-se. Începînd dela clasele cele mai elementare și până la bacalaureat, fie pentru băieți, fie pentru fete, ar fi lesne de a spicu, potrivit cu vîrsta fiecăruia, câte-un șir de cuvinte de o varietate extremă, cari nu numai să placă și să învețe, dar' în același timp să atingă o țință cu mult și mai înaltă: a sădi până în baierile inimii cultul raționat al graiului părintesc. . . .

La întemeierea Etimologicului, dorul Augustului Sveran, rostit de pe tribuna Academiei, a fost de a mîntui din perire: „toate cuvintele vechi, cari altmîntrelea vor fi pierdute pentru generațiunile viitoare.”

Ori-ce cuvânt ogîndesce un lucru, o ființă, o idee, o datină; aceste lucruri, aceste ființe, aceste idei, aceste datine, cu m'am încercat și mă încerc a le apuca căne-cănesce din ieri și din astăzi al poporului român; dar' pentru ca ele cu adevărat să nu fie pierdute, pentru ca să poată rodi cu îmbelșugare în brazdele cele adînci ale zilei de mîne, mă tem a le da săci, sarbede, rețezate, ci m'am silit și mă voi sili a le aduce palpitînde de viață pe ogorul neamului românesc.

Din public.)*

Dare de seamă

despre veniturile și spesele balului român arăngiat în 17 Februarie 1887 în Arad în folosul „Reuniunii femeilor române din Arad și provincă”.

I. Din bilete	251 fl. — cr.
II. Din suprasolviri	60 „ 60 „
III. Din contribuiri	98 „ — „
IV. Din contribuiri colectate	305 „ 90 „
Suma totală a veniturii	715 fl. 50 cr.
Se scad spesele balului	278 „ 22 „
Rămîne venit curat	437 fl. 28 cr.

Au suprasolvit următorii domni: Irina Antal 5 fl. 10 cr., Nicolae Oncu 5 fl., Carol Wittman 4 fl., Ioan Beles 3 fl., Iosif Cociuba 3 fl., Dr. Albin Pop 3 fl., Ignatie Pap 3 fl., Carol Otrubay 3 fl., Ladislau Fabian 3 fl., Dr. Alexandru Takácsy 3 fl., Nicolae Maior 3 fl., Nicolae Oltean 2 fl., Sigismund Budai 1 fl., George Popoviciu 1 fl., David Dabiciu 1 fl., Ioan Macchi Ardelean 1 fl., Vasile Pap 1 fl., Savu Macinic 1 fl., Ioan Popescu 1 fl., G. Bragia 1 fl., Efreu Barb 1 fl., Ioan Ardelean 1 fl., Aurel Suciu 8 fl.

Au contribuit următorii domni: Carol Pohl 15 fl., Ioan Mețianu 10 fl., Demetriu Bonciu 10 fl., Antoniu Mocsonyi 5 fl., Dr. Atanasiu Sandor 5 fl., Simeon P. Desseanu 5 fl., Emanuil Ungurean 5 fl., Carol Schulhof 5 fl., Alexandru Mocsonyi 4 fl., Eugen Mocsonyi 4 fl., Octavia Stoiljan 3 fl., Ioan Giulani 3 fl., Iosif P. Steinicz 2 fl., Emeric P. Steinicz 2 fl., Ioan Ciora 2 fl., Gavril Bodea 2 fl., Ioan de Leményi 2 fl., Ioan Grofșorean 2 fl., Vincențiu Vișoia 2 fl., George Horvat 2 fl., Vincențiu Babeș 2 fl., Ioan Popi

2 fl., George Crăciunescu 2 fl., Elena Nicodimoviciu 2 fl.

Prin colecta doamnei Irina Russu din Nădlac au încurs 56 fl. 10 cr. dela următorii: d-na I. Russu 2 fl., George Oros 2 fl., Vincențiu Marcoviciu 2 fl., Petru Precupaș 50 cr., Maria Marginean 1 fl., Mihail Chicin 2 fl., Grațian Budó 1 fl., Crișan Ana 1 fl., Sofronie Chicin 50 cr., Putnik Eszter 50 cr., Georgeviciu Damaschin 1 fl., Alexandru Șerban 50 cr., Mitra Pețan 1 fl., Morár Sándor 1 fl., Emilia Negreu 50 cr., Cornelia Teucian 1 fl., Dr. George Chicin 2 fl., Mudrity M. 1 fl., Stefan Luțian 1 fl., N. N. 50 cr., nagyaki takarékpénztár részvénytársulat 5 fl., Svarz Miksa 1 fl., Dobsz 1 fl., Petru Stroia 30 cr., Friedman Lajos 1 fl., Kováts Lajos 50 cr., Bisták Ferencz 1 fl., Leopold Szigmond 50 cr., Sárban György 1 fl., George Șerban 2 fl., Vidican Tyirila 60 cr., Samson Lugoșan 1 fl., comuna bisericească gr.-or. română din Nădlac 5 fl., Karácsonyi János 1 fl., Dobrányi Ádám 1 fl., Venich Károly 1 fl., Bisták Ferencz încă 1 fl., Szentcs Vidor 1 fl., Topay Ferencz 1 fl., Nagylak mezőváros, 5 fl., Stroia Gligor 50 cr., Teodor Tabic 20 cr., Onea Pera 50 cr., Iosif Popescu 1 fl., Aurel Petroviciu 1 fl.

Prin colecta d-șoarei Netti Petric din Bocșa-montană: 52 fl. dela următorii domni: Ioan Budințan 5 fl., Uros Ioanoviciu 1 fl., Hedvig Bős 5 fl., Ioan Fabri 1 fl., Maximilian Kis 1 fl., Mihail Panajoth 3 fl., Basile Georgeviciu 2 fl., Ioan Marcu 1 fl., Nicolae Spinean 1 fl., Constantin Paușan 1 fl., Iosif Szabo 2 fl., Costa Tismonariu 5 fl., Stefan Ioanoviciu 1 fl., Ferdinand Korek 1 fl., Stefan Görlich 1 fl., George Potocean 1 fl., George Gongea 1 fl., Pavel Limba 50 cr., Ioan Popoviciu 1 fl., Nicolae Bocean 1 fl., Lazar Batean 1 fl., Andreas Krišcher 50 cr., Ioan Velecean 1 fl., Géza Sikó 1 fl., Basiliu Nemoian 1 fl., Bontila Iosif 2 fl., Petru Milutinoviciu 1 fl., Ioan Popoviciu 1 fl., Ioan Pilat 1 fl., Iosif Furgulan 1 fl., Iosif Morer 1 fl., Iuliu Petric 2 fl., Ana Petric 3 fl.

Prin colecta doamnei Aloisia Sida din Șiria: 23 fl. dela următorii: Elena Vasileviciu 1 fl., Dragina Mera 1 fl., Georgiu Popoviciu 3 fl., Steiniczer I. Pál 5 fl., Ioan Vanc 1 fl., Iulia Vanc 1 fl., Gavril Cristea 2 fl., Eugenia Bogdan 1 fl., Secula Petru 1 fl., George Vascea 1 fl., Ignatie Sêrb 1 fl., Filip Leuca 1 fl., Daniil Gabor 2 fl., Luisa Sida 2 fl.

Prin colecta doamnei Hermina Maniu din Oravița: 19 fl. dela următorii: Hermina Maniu 5 fl., Hermina Pap 2 fl., Helena Mangiuca 2 fl., Eugenia Muntean 2 fl., Amalia Lepa 2 fl., Cata Traila 2 fl., Maria Ghidiu 3 fl., Alexandra Meleticiu 1 fl.

Prin colecta d-șoarei Carolina Mladin din Curticiu: 19 fl. dela următorii: Carolina Mladin 4 fl., Iulia Bocșan 1 fl., Ecaterina Ursu 1 fl., Sofia Mladin 1 fl., Regina Bragia 1 fl., Iulia E. Mladin 1 fl., Terenția Codrean 1 fl., Aureliu Pap 1 fl., Alexandra Popoviciu 1 fl., Elisabeta Poliș 1 fl., Emilia Popescu 2 fl., Aloisia Doboș 1 fl., Maria Crainic 1 fl., Floare Albicin 1 fl., Ilca Cefan 1 fl.

Prin colecta d-nei Anastasia Tempea din Toracul-mare: 19 fl. dela următorii: Anastasia Tempea 2 fl., Luca Vulcan 2 fl., Viora Voda 1 fl., Sofia Popoviciu 2 fl., Elena Magda 1 fl., Viora Mirce 1 fl., Paulina Petroviciu 2 fl., Maria Drăj 2 fl., Franzen Barbara 1 fl., Iuliana Avramescu 1 fl., Alb Adam 1 fl., Viora Șerb 1 fl., Elena Nicolaevici 1 fl., Ecaterina Kécsi 1 fl. (Va urma.)

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 21 Aprilie n. Casa a magnaților a acceptat fără nici o modificare prolongirea privilegiului de bancă și datoria de bancă de 80 milioane. În contra celei dintău vorbi Somssich, pentru ea Ferd. Zichy și Kantz. De asemenea s'a acceptat și novela sanitară și legea pentru îngrijirea militarilor.

Londra, 21 Aprilie n. Salisbury a declarat în adunarea conservatorilor, că e treaba guvernului, dacă în favorul libertății suprimă terorismul în Irlanda. Gladstone și-a aflat în Parnelliți noi aderenți, care trăesc din contribuiri de bani ale acelora, care predică publice asasinarea politică. Speră, că alegătorii vor detrage spriginirea înfrățirii cu persoane suspicioase.

Petersburg, 21 Aprilie n. Un ucas împărătesc dispune emisiunea împrumutului intern de o sută milioane cu patru procente. Prețul 84 procente.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Starea sămănăturilor.  n urma rapoartelor oficiale sosit  la ministerul reg. ung. de agricultură, industrie  i comerțiu în timpul dela 27 Martie p n  la 12 Aprilie a. c. — sămănăturile în Ungaria  i Ardeal se  nf   eaz  precum urmează:

 n Ungaria-de-sus: S m n turile de toamnă au iernat bine,  i cu toate că din cauza secetei  i a  nghe urilor de primăvară au suferit în c tva, totu i în urma timpului mai favorabil, au pornit ear i spre o dezvoltare bună  i astfel starea lor actuală e mulţumitoare. Cele de primăvară în multe locuri încă nu sînt sămănate; or ul  i ov sul sămănate mai timpuriu  nf   esc cam anevoie; ba în comitatul Bars chiar au perit în mare parte. R pi a în multe locuri s'a  vit foarte rară, ear' în alte locuri a perit cu totul; mai bună ca aceleia e starea trifoiului  i lu ternei; au suferit însă  i aceste cu deosebire în comitatele Bereg  i Ung at t din cauza  nghe ului, c t  i din partea soarecilor. Aratul  i sămănatul, căratul de gunoiu  i lucrările în vii decurg încă în mare măsură. Lipsa de nutre  pentru vite e foarte sim  t ,  i cu toate aceste economii sînt sili i a-si  ine vitele încă tot în grajduri.

 n   inuturile transdun rene: S m n turile de gr u preste tot se desvoaltă bine, p n  când cele de sec r , în urma frigului din Martie, au suferit în mare parte; tot astfel  i sămănăturile de r pi a sînt într'o stare nefundulitoare. S m natul celor de primăvară încă e în curgere,  i în multe locuri sînt deja sămănate; lipsa de nutre  în aceste   inuturi încă e în mare parte sim  t ; retezatul viilor decurge încă energic; locurile de păşunat în general abia acum încep a  nver i.

 n p r ile de mead -noapte ale c mpiei-unguresci: S m n turile de toamnă în genere sînt în stare mulţumitoare; astfel în comitatele Arad  i Haidu sînt atît de dezvoltate,  nc t e de lipsă a le supune p scutului; cele din comitatele Bihor, Pesta  i Heves sînt atacate de rugină  i de vermi; sămănăturile de r pi a, cu deosebire în comitatele Bihor  i Heves, au suferit mult din cauza timpului nefavorabil; ba în unele locuri au perit cu totul. Aratul  i sămănatul celor de primăvară e în curgere;

sămănăturile de trifoiu au suferit mult din cauza gerului. Lipsa de nutre  în unele locuri  i aici e foarte sim  t .

 n p r ile de mead  ia ale c mpiei-unguresci: S m n turile de toamnă, de i au suferit mult din cauza  nghe urilor din Martie, în urma timpului favorabil au început a se desvolta frumos  i des. R pi a se arată a fi rară  i pe aici pe colo a perit cu des v r ire; lucrările de primăvară decurg cu energie; ear' pomii pretutindenea încep frumos a înmuguri; trifoiul  i lu terna abia acum încep a  nver i.

 n comitatele ardelen: S m n turile de toamnă, în urma timpului nefavorabil, ploios  i friguros, au suferit pagube însemnate; dar'  ndrept ndu-se timpul ear i spre bine, acum au pornit spre o dezvoltare mulţumitoare; cele de sec r  însă p n  acum nu se bucură de vre-o  mbun t tire.  n comitatele Braşov, Trei-scaune, Hunedoara, T rnava-mică, Cojocna, Selagiu, Turd -Arieş  i Odorheiu sămănăturile sînt în stare bună; lucrările de primăvară se continuă cu multă energie; viile în genere au iernat bine  i lucrările acestora încă sînt în curgere. S m natul legumelor de grădini, din cauza  medelii, numai cu anevoie se poate îndeplini; — e îmbucurător însă de altă parte, că aici lipsa de nutre  nici într'o parte nu e sim  t .

Pia a din Făgăraş. 15 Aprilie Gr u frumos hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.50; gr u mestecat fl. 4.— până fl. 4.80; sec ra fl. 3.60 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 3.90 p n  fl. 4.30; ov sul fl. 2.40 p n  fl. 2.50; s m n ta de c nep  fl. 5.— p n  fl. 6.—; s m n ta de  n fl. 9.— p n  fl. 10.—; fasolea fl. 4.— p n  fl. 5.—; mazerea fl. 6.— p n  fl. 7.—; lintea fl. 7.— p n  fl. 9.—; crumpele fl. 1.50 p n  fl. 2.—; m laiul fl. 6.80 p n  fl. 8.—; s u brut 100 chile fl. 20.— p n  fl. 21.—; unsoarea de porc 70—72, sl nina 60—70; c nepa fl. 30.— p n  35.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30 cr.; carne de vi el 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 6—7 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de său 40 cr. p n  46 cr.

T rgul de rimători în Steinbruch.  n 19 Aprilie n.s'a notat: unguresci b tr ni grei 47.— cr. p n  48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. p n  51.1/4 cr., de mijloc 50.— cr. p n  51.— cr., u ori 49.— cr. p n  50.— cr., m rf   er neasc , grea 47.— cr. p n  48.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. p n  49.1/2 cr., u oar  48.1/2 cr. p n  49.— cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr.

transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 48.— cr. p n  48.1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. p n  49.— cr., transito u ori 48.— cr. p n  49.— cr.,  ng   i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4 /o  mp ni ic la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 20 Aprilie st. n.

Gr u (din Banat): 72—73 Kilo fl. — pănă —, 60—80 Kilo fl. — p n  —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.20 p n  9.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.15 p n  9.40, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.20 p n  9.45, (de Bacsk ) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 77—81 Kilo fl. 9.25 p n  9.45, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 9.10. p n  9.40.

S c ra (unguresc ) 70—72 Kilo fl. 6.65 p n  6.90. (Or  nutre ) 60—62 Kilo fl. 6.50 p n  6.80; (de ber rie) 62—84 Kilo fl. 7.— p n  7.50.

Ov s (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.50 p n  6.75. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 p n  6.19; de alt soi fl. 5.75 p n  5.89.

R pi a fl. 10 /o p n  10 /o; de Banat fl. 9.2/  p n  9.4/ .

M laiu (unguresc): fl. 4.75 p n  5.25.

Timpul de furnisare.

Gr u (primăvară) 75 Kilo fl. 9.29 p n  9.81 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.26 p n  8.28.

S c ra (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 6.13 p n  6.15.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.67 p n  5.68.

R pi a (August—Septembrie) fl. 10.1/  p n  11.— Spirt (brut) 100 L. fl. 24.25 p n  25.—.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Aprilie st. n.

Brünn: 20 31 42 46 27.

Cursul pie ei din Sibiu

din 21 Aprilie st. n. 1887.

H rtie-monetă română Camp. 8.40 v nd. 8.45
Lire turcesci " 11.20 " 11.25
Imperiali " 10.20 " 10.25
Ruble rusesci " 1.10 " 1.12

Bursa de Bucureşti.

Cota oficială dela 19 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5�/o)	Cump.	93 1/2 v�nd.	94.—
" Rur. conv. (6�/o)	"	83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	"	" —
Banca națională a României	"	940.—	950 —
�mpr. oraş. Bucureşti	"	34.—	36.—
Act. de asig. Na�ional�	"	198.—	202.—
Credit mob. rom.	"	"	" —
Scrişuri fonciare urbane (5�/o)	"	99.3/4	100.1/4
Schimb 8 luni	"	"	" —
Societ. const.	"	128 60	" —
Aur	"	17.—	17.10

Bursa de Budapesta

din 20 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6�/o	101.83
" " h�rtie " 4�/o	88.80
" " h�rtie " 5�/o	150.—
�mprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " b�n�t�ne-timig�ene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
�mprumut cu premiu ung.	120.—
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	124.50
Rentă de h�rtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.25
" " aur austriacă	113.—
Losurile austr. din 1860	133.50
Ac�iunile băncei austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	288.—
" " " austr.	183.70
Argintul	—
Scrişuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. „Albina“	102.—
Galbeni �mp�r�tesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlingi	126.80

Bursa de Viena

din 20 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6�/o	101.80
" " h�rtie " 4�/o	88.80
" " h�rtie " 5�/o	150.25
�mprumutul căilor ferate ung.	150.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.75
Bonuri rurale ung.	105.—
" " cu cl. de sortare	104.25
" " b�n�t�ne-timig�ene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.40
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
�mprumut cu premiu ung.	120.60
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	124.40
Rentă de h�rtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	82.65
Rentă de aur austriacă	113.—
Losuri austr. din 1860	134.25
Ac�iunile băncei austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	287.40
" " " austr.	284.—
Argintul	—
Galbeni �mp�r�tesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.35
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	126.80

Publica iunile „Cancelariei Negru iu“

 n Gherla — Sz.-Ujv r — Transilvania.

[432] 7

„**Amicul Familiei.**“  iar beletristic  i enciclopedic-literar cu ilustra iuni. Cursul XI. — Apare în 1  i 15  i a unei în numeri c te de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustra iuni frumoase;  i publică articoli sociali, poezii, romane, suveniruri de c l totie  . a.; — mai departe tractează cestiuni literare  i  tiin ifice, cu reflexiune la cerin ele vie ii practice; apoi petrece cu aten iune vie a socială a Românilor de pretutindenea, precum  i a celorlalte popula iuni din patrie  i străinătate;  i prin umor dulce  i satiră aleasă n suesce a face c te o oară plăcută familiei strivite de grijile vie ii;  i preste tot n suesce a  tinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă  i instructivă. — Prețul de prenum ra iune pe anul întreg e 4 fl., pentru România  i străinătate 10 franci — lei noi, plătibili  i în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică  i literară. Cursul XIII. — Apare în broşuri lunare c te de 2 1/4—3 1/4 coale;  i publică articoli din sfera tuturor  tiin elor teologice  i între acestia mul ime de predici pe Dumineci, sărbători  i diverse ocaziuni, — mai departe studii pedagogice-didactice  i  tiin ifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili  i în bilete de bancă  i în timbre postale.

Poterea amorului. Novel  de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novel  originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novel  de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

F nt na dorului. Novel  populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novel  de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negru iu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schi   din emigrarea lui Dragoş. Novel  istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76  i 77. Nar  iune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schi   din sfera educa iunii. După Ernest Legou v  membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman  i Dorotea după W. de Goethe, traduc iune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia  n Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia  n Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Şilut iu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică  inut  în salele gimnasiului din Fiume prin Vincen iu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poezii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese  i arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri  i vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloşca cu pu ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discu iuni filologice  i istorice maghiare privitoare la Români,  nvederite  i rectificate de Dr. Gregoriu Sila i. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Şincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei rom nesce în vorbire  i scriere  nvederit   i apre iat  de Dr. Grigoriu Sila i. (Op. complet.) Bro ura I, II  i III. Prețul bro . I, II. c te 40 cr. — Bro ura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante  i

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — c te una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante  i amuzante. Prețul 30 cr.

Colect  de re ete din economie, industrie, comerțiu  i chemie pentru economi, industria i  i comercian i. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Ro iu. Ed. II. Prețul 30. cr.

 ndreptar teoretic  i practic pentru  nv  am ntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al  nv  torilor  i al altor b rba i de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprim ria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătăm pruncilor!“  i în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsură în care este acesta! pentru aceea îl  i recomandăm spri inirii publicului român mai ales directorilor  i  nv  torilor ca celor în prima linie interesa i.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatică limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin  naltul minister de culte

 i instruc iune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colec iune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epita ii  . a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine c r i de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni  i c nt ri bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în p nz  60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. C rticic  de rugăciuni  i c nt ri bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în p nz  26 cr.

C rticic  de rugăciuni  i c nt ri pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe  coane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea S ntei Vergure Maria a Născătoarei de D- eu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe  coane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACT ILE TUTUROR institutelor de credit  i economii  i se schimbă cupoanele acelorora cu trei luni înainte de scaden a lor.